

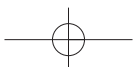
KÜRTI LÁSZLÓ

isten hullámai

*nem akartam tőled elválni. soha.
örökös bolondok, akik szeretnek.
féleszemnek kár, hogy te vagy az oka,
ha bántalak mégis, tudom, nem lep meg.
hajnalainkat titkon átvirrasztjuk,
bárcsak vétkeznénk hosszú sóhajokkal.
azt akarom végre, mindent. mindent tudj!
s ha meggyűlölsz, be kell majd látnom: joggal.*

*fenntartanak a parttalan éjszakák
kínjai, tengerbab áztat, könnyű, nézd,
ágytörönten. nem tud elsodorni gyónás-
rohaimtól, hab karol, hazudva véd.
elmosnám mindezt, mint hormonkezelés,
mint kemoterápia sok béna rákot.
mit számít már, ha nincs több szeretkezés,
de bármit is teszel, magamra látok.*

*gyűlölj, gyűlölj! te! nincs, aki megvessen.
nyugalmat akarok. ne takargass tovább!
már nem bírok cinkosod lenni ebben.
mard szét ruhám, tombolj! sodorj bárhová!
ne nyugtass, ne csitíts, könyörgöm. nincs miért!
hiába vágytam, nem igazultunk ketten.
isten hullámai, lám csak, a semmiért.
ne engedj többé senkibez, kegyetlen!*

a megbecsülésről

*mágusom, szemeid megfakultak:
jól jönne néhány hamis mondat.
bazudhatnám, hogy bolondulnak
érted a szorongó híveid.*

*furcsa az ünnep, mert nem látsz minket,
bűneink szolgálja, így lehetsz.
vagy-e vagy nem vagy, nekünk mindegy,
binni mindenképp kaland.*

*imákat, verseket kalapálni,
lehetne utánad kiabálni
halálod előtt lehetőleg.*

*folyasd ki mágusi velődöt,
s eltemetnek az emberi bókók.
mint vastaps a cirkuszi bohócot.*

Utolsó vacsora

KÜRTI LÁSZLÓ (1976) Mátészalkán élő költő, gimnáziumi tanár. A Debreceni Egyetemen végzett filozófia szakot. Legutóbbi verseskötete: *Alkalmi otthonok* (2007).